

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **J. Z.**, s místem podnikání B., Š. 799/56, zastoupeného JUDr. Janem Slunečkem, advokátem se sídlem v Lounech, Mírové náměstí 48, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 1387/7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2014, č. j. 7989-6/2014-900000-302, ve věci sazebního zařazení zboží,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 4. 4. 2014, č. j. 7989-6/2014-900000-302 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 21.160 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jana Slunečka, advokáta se sídlem Louny, Mírové náměstí 48.

Odůvodnění:

Žalobou podanou dne 13. 5. 2014 se žalobce domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzena závazná informace Celního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 27. 12. 2013 č. CZ 33-1076-2013, o sazebním zařazení zboží, kterou bylo zboží s obchodním označením „PKG, STM KALREZ 1,0 x 1,5 x 9“ zařazeno do podpoložky 3926 90 97 kombinované nomenklatury (dále jen „KN“).

Žalobce uvádí, že s tímto zařazením nesouhlasí, neboť dle jeho názoru mělo být zboží zařazeno tak, jak navrhoval, tedy do podpoložky 8484 20 00 KN, která odpovídá popisu mechanické ucpávky, neboť se jedná o rozpoznatelnou část stroje, která je z čísla 3926 KN vyloučena poznámkou 2 písm. s) ke kapitole 39 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87. Pro úplnost žalobce doplnil, že i v případě, že by předmětné zboží neodpovídalo znění čísla 8484 KN, tedy pokud by bylo prokázáno, že se nejedná o mechanickou ucpávku ve smyslu celního sazebníku, potom by bylo na místě postupovat v souladu se zněním poznámky č. 2 ke tř. XVI nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 a se zněním Všeobecných vysvětlivek (HS) ke tř. XVI, č. 2, poznámky B) 8) a zařadit zboží do čísla 8487 KN, tedy jako výrobek, který je rozpoznatelný jako část a součást stroje. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že se jedná o plastové těsnění neutrálně tvarované určené pro všeobecné použití.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitkám žalobce uvedl, že obsah žaloby je téměř totožný s odvolacími námitkami, jejich vypořádání považuje za dostatečně srozumitelné a podrobně jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný setrvává na názoru, že se jedná o plastové těsnění „neutrálně tvarované“, určené pro všeobecné použití. Materiálem, ze kterého je tento výrobek vyroben, je polyamid a perfluorelastomer, což jsou plasty patřící do kapitoly 39.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl znovu k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 29. 11. 2013 podal žalobce žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží označeného jako „PKG, STM KALREZ 1,0 x 1,5 x 9“. Žalobce žádal zařazení zboží do kódu 8484 20 00. Celní úřad vydal dne 27.12.2013 závaznou informaci o sazebním zařazení zboží č. 33-1076-2013 o tom, že se jedná o výrobek složený z pěti *speciálně tvarovaných* prstenců. Výrobek slouží k utěsnění ovládací hřídele ventilu a utěsňuje lineárně se pohybující hřídel při otevření a uzavření šoupátka ventilu. Výrobek sestává z pěti částí, kde první, třetí a pátá část je vyhotovena z materiálu na bázi polyamidu a slouží ke stlačení druhé a čtvrté části výrobku, která je vyhotovena z perfluorelastomeru. Celní úřad uvedl, že se zboží zařazuje do celní nomenklatury 3926 90 97, když vyšel ze všeobecných pravidel 1 a 6 pro výklad KN, poznámky 1 ke kapitole 39, znění kódů 3926, 3926 90, 3926 90 97 KN. Do žalobcem navrženého

kódu 8484 20 00 nelze předmětné zboží zařadit, neboť se dle vysvětlivek k HS k číslu 8484 písm. c) nejedná o mechanickou ucpávku ve smyslu celního sazebníku.

Žalobce se proti závazné informaci odvolal. V odvolání uvedl, že trvá na zařazení zboží do KN 8484 20 00, případně 8487 90 90 (pokud bude posouzena absence pohyblivé části dle pozn. vysvětlivek k HS k číslu 8487) a vyloučení z čísla 8484 KN.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný jej odůvodnil tak, že neshledal věcnou nesprávnost v sazebním zařazení zboží provedeném celním úřadem. Dle žalovaného není rozporováno, že posuzované zboží je vyrobeno ze tří kroužků VESPEL (dvou typu ADAPTER a jednoho středního typu INSERT) z materiálu na bázi polyamidů a dvou kroužků (KARLEZ) z perfluorelastomeru (FFKM). Z konstrukčního hlediska se jedná o sestavu vzájemně se střídajících prstenců, přičemž hlavní těsnicí funkci mají druhý a čtvrtý prstenec, a to tím větší, čím více jsou tyto prstence stlačovány ostatními prstenci (VESPEL). Ze žádosti je zcela zřejmé, že tato sestava těsnících prstenců se používá k utěsnění vzájemně se pohybujících dílů. V daném případě se sestava používá k utěsnění ovládacího hřídele ventilu a utěsňuje lineárně se pohybující hřídel při otevření a uzavření šoupátka ventilu. Žalovaný se dále zaměřil toliko na možnost zařazení zboží do čísla 8487. Žalovaný z objektivních vlastností a charakteristik zboží dovodil, že se nedá v žádném případě tvrdit, že se jedná o jasně rozpoznatelnou část a součást nekonkrétního stroje ve smyslu poznámky 2 ke třídě XVI, zejména pak písm. c). Ve své podstatě se dle žalovaného jedná o plastové těsnění „*neutrálně tvarované*“, určené pro všeobecné použití. Materiálem, ze kterého je tento výrobek vyroben, je polyamid a perfluorelastomer, což jsou plasty patřící do kapitoly 39. Na základě pravidla 1 VIP-KN a poznámky 1 ke kapitole 39, zařazeno do čísla 3926 a na základě pravidla 6 VIP-KN zařazeno do podpoložky 3926 90 97 KN.

Žalobce navrhl doplnit důkazy o znalecký posudek Ing. V. K., Ph.D., o vlastnostech a charakteristice předmětného zboží č. 07/11/2014 ze dne 7. 11. 2014, dále o závaznou informaci celního úřadu Správy státních příjmu Riga o sazebním zařazení zboží č. LVMP-10-139, o rozhodnutí celního úřadu Praha- Ruzyně č.j. 26497-2/15-650000-11, o závaznou informaci Hlavního celního úřadu Hannover č. DE 978/14-1. Dále žalobce navrhl výslech Ing. T. N., designera společnosti CCI Czech republic s.r.o., k objasnění účelu a použití předmětného zboží.

Ze závazných informací o sazebním zařazení zboží bylo soudem zjištěno, že se jednotlivé informace týkají jiného zboží, než je zboží posuzované v tomto řízení, proto je soud k důkazu neprovedl. Ostatní důkazní návrhy byly zamítnuty s ohledem na níže uvedené.

Spor mezi žalobcem a žalovaným je v zařazení posuzovaného zboží do kapitoly 84 nebo 39 celního sazebníku. Pro učinění závěru je rozhodující znění poznámky 1 písm. g) k třídě XVI celního sazebníku, kdy do třídy XVI (tj. do kapitoly 84) *nepatří části a součásti všeobecně použitelné, jak jsou definovány v poznámce 2 ke třídě XV, z obecných kovů (třída XV) nebo podobné zboží z plastů (kapitola 39)*. Stěžejním problémem je tedy posouzení všeobecné použitelnosti předmětného zboží, v čemž právě tkví spor mezi žalobcem a žalovaným.

Problém, který v soudním řízení vyvstal, spočívá v tom, že v závazné informaci vydané celním úřadem dne 27. 12. 2013 je předmětný výrobek definován jako *speciálně tvarované prstence*, zatímco v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný argumentuje tím, že se jedná o *plastové těsnění „neutrálně tvarované“, určené pro všeobecné použití*. Důsledkem změny názoru správního orgánu je pak postup žalobce v soudním řízení, v němž se snaží tuto argumentaci žalovaného zvrátit důkazními návrhy.

Nutno zdůraznit, že závěr o všeobecné použitelnosti přijal žalovaný, aniž by jakýmkoli způsobem změnu tohoto posouzení oproti posouzení učiněnému správním orgánem prvního stupně žalobci sdělil, aby se žalobce mohl proti tomuto závěru ve správním řízení bránit a mohl jej zpochybnit. Takto bylo pro žalobce rozhodnutí žalovaného překvapivé, žalobce nemohl ve správním řízení navrhnout důkazy o tom, že zboží není všeobecně použitelné, ale že je dle něj speciální částí či součástí stroje či přístroje, a proto by mělo být zařazeno do kapitoly 84.

Krajský soud se z důvodu existence zásadního rozporu mezi rozhodnutím celního úřadu a rozhodnutím žalovaného nezabýval samotným posouzením zboží. Bylo totiž povinností žalovaného seznámit žalobce nově s výsledky dokazování a poskytnout žalobci možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil napadené rozhodnutí závažnou procesní vadou, která mohla vést k nezákonnosti, a brání soudu v přezkumu rozhodnutí v celé jeho šíři, tedy v posouzení, zda předmětný výrobek je či není všeobecně použitelný.

Není úlohou soudu v soudním řízení správním, aby nahrazoval důkazní činnost správního orgánu a aby sám prováděl podrobné odborné zkoumání konkrétního zboží, aby mohl dojít k závěru, pod kterou položku celního sazebníku má být zboží zařazeno. Aby totiž vůbec soud mohl rozhodnutí správního orgánu podrobit věcnému přezkumu, musí tu existovat nejprve relevantní úvahy správního orgánu, které jednak směřují k tomu, proč má být zboží zařazeno do té které položky, a které také, po vyčerpání všech procesních práv žalobce, zajišťují, že argumentací žalovaného bude vyvrácen názor žalobce. Pak bude teprve na soudu, aby posoudil, zda tak správní orgány učinily řádně či nikoli. K ničemu takovému však v řízení nedošlo, a proto je na správních orgánech, aby se v dalším řízení celou argumentací žalobce, kterou nezbylo žalobci než uplatnit až v žalobě, řádně zabývaly a své rozhodnutí náležitě odůvodnily. Z tohoto důvodu bylo rozhodnutí žalovaného podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci jsou správní orgány vázány právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

- a) zaplacený soudní poplatek 3.000 Kč
- b) náklady právního zastoupení advokátem
 - α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč bez DPH / úkon při těchto úkonech právní služby:

1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby	§ 7, § 11,	
3) sepis repliky ze dne 6.8.2014	§ 9 odst. 4 písm. d)	
4) účast u jednání dne 11.1.2016	vyhl. č. 177/1996 Sb.	12.400 Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.200 Kč
γ) jízdné z Prahy do Olomouce a zpět vlakem Leo Express	§ 13 odst. 1, 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	408 Kč
δ) náhrada za čas promeškaný cestou advokáta z Prahy do Olomouce a zpět, v rozsahu 10 započatých půlhodin, ve výši 100 Kč/půlhodina	§ 14 odst. 1 písm. a), § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.000 Kč
ε) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – δ)		3.152 Kč
<i>Celkem</i>		<i>21.160 Kč</i>

Žalovaný vyslovil nesouhlas s přiznáním náhrady nákladů řízení dle advokátního tarifu, když má za to, že Mgr. Jan Slunečko, který se účastnil jednání v substituční plné moci, má od 8. 6. 2015 pozastavenou činnost advokáta. Soud však náhradu těchto nákladů žalobci přiznal, neboť zástupcem žalobce je JUDr. Jan Slunečko (nikoli Mgr. Jan Slunečko) a Mgr. Jan Slunečko vystupoval u soudu v substituci JUDr. Jana Slunečko jako jeho zaměstnanec. Zastoupení advokáta jeho zaměstnancem připouští (s výjimkou případů, v nichž je zastoupení advokátem podle občanského soudního řádu povinné) ust. § 25 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“). JUDr. Jan Slunečko tak má na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení podle advokátního tarifu právo a soud mu ji přiznal.

Soud žalobci nepřiznal požadovanou náhradu mimosoudní odměny za další podání ze dne 5. 8. 2014 (které bylo soudu zasláno současně s replikou žalobce a návrhem na doplnění dokazování dne 6. 8. 2014), jehož obsahem bylo toliko vyjádření nesouhlasu žalobce s rozhodnutím věci bez jednání. Takové podání soud nepovažuje za písemné podání ve věci samé, za něž by náležela mimosmluvní odměna dle § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., ale zas pouhé vyjádření, jež mohlo být navíc součástí téhož dne zaslání návrhu na doplnění dokazování.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 21.160 Kč, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ě n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 11. ledna 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu